

למה כלב רודף אחרי חתול

סיפור מהאי ג'מייקה

כתב קרל פיליפוטס –
ציורים אנדריו היינס-פירט

קרה פעם שמר כלב ומר חתול הוזמנו אל
העכביש אננסי לארוחה. היה זה יום חם ומר
כלב ומר חתול היו עייפים ורעבים.
מר אננסי החליט לעשות להם תעלול. הוא הרי
היה ידוע בתעלולים שלו.
"מר כלב ומר חתול" אמר אננסי לחבריו
הרעבים "בישלתי דייסת תירס לארוחה היום
והוספתי אליה הרבה חלב."
ריר זלף מפיותיהם הרעבים של מר כלב ומר
חתול.
"אבל אתם צריכים להוכיח מי מכם יכול לאכול
הכי מהר את הדייסה הכי חמה" אמר אננסי.

"אני יכול לאכול דייסה חמה מהר מאוד" אמר
מר כלב "אף אחד לא יעשה זאת טוב ממני."
"ואני בטוח שאינך יכול לאכול מהר וחם כמו מר
חתול" אמר אננסי.
"אתה רוצה להתערב?" שאל מר כלב.
"כן" ענה אננסי.
ואז אננסי ניגש למר חתול "שאל את מר כלב"
אמר לו "האם יסכים שתוריד את הדייסה שלך
מהאש ותשים אותה בשמש. אמור לו כי אתה
אוהב דייסה חמה והשמש תחמם אותה עוד
יותר."

"זה רעיון טוב" ענה מר חתול. הוא הלך למר
כלב ואמר "מר כלב, אני רוצה שהדייסה שלי
תהיה יותר חמה מזו שלך. אוריד אותה מהאש
ואשים אותה בשמש."
"מר חתול, עשה כרצונך. אבל אני אשאיר את
הדייסה שלי על האש" אמר מר כלב, שחשב כי
מר חתול הוא טיפש גדול. "השמש מחממת
מאוד. הדייסה תהיה חמה יותר מזו שלי שעל
האש, והוא לא יוכל לאכול אותה מהר" חשב.

אבל הוא לא הבין שזה התעלול של אננסי.
כשהחתול הוריד את הדייסה מהאש היא
התקררה, למרות שעמדה בשמש. " אבל
הדייסה של הכלב נשארה חמה מאוד על האש.
"מוכנים?" שאל אננסי "אז תתחילו לאכול!"
מר חתול אכל את הדייסה המקוררת שלו מהר
מאוד. מר כלב, שרצה לזכות בתחרות, ניסה
לבלוע את הכל בבת אחת.

"וואו! וואו!" הוא קרא כשהדייסה החמה
שרפה את פיו. העכביש אננסי ומר חתול פרצו
בצחוק.
עכשיו מר כלב הבין שרימו אותו. הוא כעס נורא
על מר חתול והתחיל לרדוף אותו.
והוא רודף כך אחריו עד היום.